

- semmisítse meg az SA.22614 (C 53/07) állami támogatásról szóló, 2014. július 23-i (EU) 2015/1227 bizottsági határozat ⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdését, 1. cikkének (2) bekezdését, valamint (amennyiben azok az 1. cikk (1) bekezdését és az 1. cikk (2) bekezdését érintik) 3., 4. és 5. cikkét, vagylagosan pedig az ügyet újabb eljárás lefolytatása céljából utalja vissza a Törvényszékhez; mindenestre pedig
- a Bizottságot kötelezze a fellebbezők részéről a jelen fellebbezéssel összefüggésben és a T-165/15. sz. ügyben a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítéletet a következő indokok alapján kellene hatályon kívül helyezni.

Először is, a Törvényszék tévesen alkalmazta az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkét, valamint a Bizottság előtti eljárásokban a fellebbezőket megillető védelemhez való jogot. A Törvényszék: tévedett, amikor elhatárolta egymástól a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében biztosított konkrét jogokat és a megfelelő ügyintézéshez való, a Charta 41. cikkének (1) bekezdésében biztosított általános jogot; tévedett, amikor megállapította, hogy a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében biztosított jogok az állami támogatásokkal kapcsolatos vizsgálatok során nem alkalmazandók; tévedett, amikor megállapította, hogy összeütközés áll fenn a Charta 41. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint az EUMSZ 107. cikk és az EUMSZ 108. cikk között; továbbá tévedett, amikor megállapította, hogy a fellebbezőket a vizsgálat során csupán információforrásnak lehet tekinteni.

Másodszor, a Törvényszék megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, amikor tévesen értelmezte az előny fogalmát. A Törvényszék: tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a piacgazdasági szereplő tesztjének alkalmazása szempontjából nem áll fenn módszertani hierarchia az összehasonlító elemzés és az egyéb módszerek között; tévedett, amikor megállapította, hogy a Bizottság jogosult volt eltérni az összehasonlító elemzéstől és elutasítani a fellebbezők által előterjesztett összehasonlító bizonyítékokat; továbbá tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a többletnyereségességi teszt alkalmazása során a Bizottságnak nem szükséges meggyőződni arról, hogy a várt többletköltségek és a várt nem-légiforgalmi többletbevételek tükrözik azt, ahogyan egy piacgazdasági szereplő a repülőteret üzemeltette volna.

⁽¹⁾ A Franciaország által a Pau-Béarn-i Kereskedelmi és Iparkamara, a Ryanair, az Airport Marketing Services és a Transavia javára nyújtott SA.22614 (C 53/07) állami támogatásról szóló, 2014. július 23-i 2015/1227/EU bizottsági határozat (az értesítés a C(2014) 5085. számú dokumentummal történt) (HL 2015. L 201., 109. o.).

A Törvényszék (kibővített hatodik tanács) T-53/16. sz., Ryanair és Airport Marketing Services kontra Bizottság ügyben 2018. december 13-án hozott ítélete ellen a Ryanair DAC, korábban Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd által 2019. március 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-204/19. P. sz. ügy)

(2019/C 164/37)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Ryanair DAC, korábban Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (képviselők: E. Vahida ügyvéd, I.-G. Metaxas-Maranghidis Δικηγόρος, G. Berrisch Rechtsanwalt, B. Byrne Solicitor)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, az Európai Unió Tanácsa

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-53/16. sz. ügyben 2018. december 13-án hozott ítéletét, és
- semmisítse meg az SA.33961 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló, 2014. július 23-i (EU) 2016/633 bizottsági határozat ⁽¹⁾ 1., 4., 5. és 6. cikkét, vagylagosan pedig az ügyet újabb eljárás lefolytatása céljából utalja vissza a Törvényszékhez; mindenesetre pedig
- a Bizottságot kötelezze a fellebbezők részéről a jelen fellebbezéssel összefüggésben és a T-53/16. sz. ügyben a Törvényszék előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítéletet a következő indokok alapján kellene hatályon kívül helyezni.

Először is, a Törvényszék tévesen alkalmazta az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkét, valamint a Bizottság előtti eljárásokban a fellebbezőket megillető védelemhez való jogot. A Törvényszék: tévedett, amikor elhatárolta egymástól a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében biztosított konkrét jogokat és a megfelelő ügyintézéshez való, a Charta 41. cikkének (1) bekezdésében biztosított általános jogot; tévedett, amikor megállapította, hogy a Charta 41. cikkének (2) bekezdésében biztosított jogok az állami támogatásokkal kapcsolatos vizsgálatok során nem alkalmazandók; tévedett, amikor megállapította, hogy összeütközés áll fenn a Charta 41. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint az EUMSZ 107. cikk és az EUMSZ 108. cikk között; továbbá tévedett, amikor megállapította, hogy a fellebbezőket a vizsgálat során csupán információforrásnak lehet tekinteni.

Másodszor, a Törvényszék megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, amikor tévesen értelmezte az előny fogalmát. A Törvényszék: tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a piacgazdasági szereplő tesztjének alkalmazása szempontjából nem áll fenn módszertani hierarchia az összehasonlító elemzés és az egyéb módszerek között; tévedett, amikor megállapította, hogy a Bizottság jogosult volt eltérni az összehasonlító elemzéstől és elutasítani a fellebbezők által előterjesztett összehasonlító bizonyítékokat; továbbá tévedett, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a többletgyerességességi teszt alkalmazása során a Bizottságnak nem szükséges meggyőződnie arról, hogy a várt többletköltségek és a várt nem-légiforgalmi többletbevételek tükrözik azt, ahogyan egy piacgazdasági szereplő a repülőteret üzemeltette volna, valamint tévedett, amikor megállapította, hogy a jövedelmezőség hiánya helyett a csökkent jövedelmezőség elegendő a támogatás megállapításához.

Harmadszor, a Törvényszék tévedett az államnak való betudhatóság értékelése során, amikor: azt állapította meg, hogy a repülőteret üzemeltetője — a „SMAN” — állami szerv volt; nem alkalmazta a Stardust Marine ismérveket, ennek alátámasztásaképpen pedig nem szolgáltat megfelelő indokolással. A Törvényszék azáltal is tévedett, hogy tévesen állapította meg, hogy a VTAN magánjogi társaság határozatai betudhatók voltak az államnak.

⁽¹⁾ A Nîmes-Uzès-Le Vigan-i Kereskedelmi és Iparkamara, a Veolia Transport Aéroport de Nîmes, a Ryanair Limited és az Airport Marketing Services Limited javára Franciaország által nyújtott SA.33961 (2012/C) (korábbi 2012/NN) számú állami támogatásról szóló, 2014. július 23-i (EU) 2016/633 bizottsági határozat (az értesítés a C(2014) 5078. számú dokumentummal történt) (HL 2016. L 113., 32. o.).